

De-ai fi tu!

Nelu Preda

De-ai fi tu aceea care, să-mi răpească inima,
Cu o simplă sărutare, să-mi stârnească patima !...
Patimă nimicitoare, ce mă poartă-n prag de moarte,
Când te văd nepăsătoare, visele vor să mă poarte,
Către negre lungi coșmare, somnul ce mi-l tulbură,
Idei - râu în estuare, moarte-n mări de purpură !...
Însă tu nu ești aproape-mi, nici cu gândul , nici cu fapta,
Îmi voi îneca amarul, scriind versuri despre alta,
Mai mlădie, mai sprintară, decât tu ai fost vreodată...
Și în suflet să-mi răsară, dragostea adevărată !
O voi întâlni aieva - uite-o,... e chiar ea aleasa !
Mă cunoaște dintr-o mie, mă pofteste să-i văd casa.
Și părinții mi-i prezintă, frați, surori și alte rude...
Ne-om căsători cu țintă-n, vara care stă să-asude.
Tu rămâi dar sănătoasă, inimă de piatră seacă...
Și-o statuie-n sentimente, ar putea să te întreacă !